

ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
จังหวัดขอนแก่น*

FACTORS AFFECTING THE ANXIETY OF SPEAKING ENGLISH OF
STUDENTS IN ENGLISH FOR COMMUNICATION PROGRAM,
NORTHEASTERN UNIVERSITY, KHON KAEN PROVINCE

ธวัช ทะเพชร¹, รัชฎาพร ดาวเศรษฐ์²

Thawush Thaphech¹, Ratchadapond Daowaset²

คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ^{1,2}

Faculty of Social Sciences and Humanities, Northeastern University^{1,2}

Email : thawush.tha@neu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง ได้แก่ นักศึกษาจำนวน 30 คน อาจารย์ผู้สอน 8 คน ใช้สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเชิงคุณภาพวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัยพบว่า 1. ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2. ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านชั้นเรียน ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบเท่ากับ .205 และ .200 ตามลำดับ

3. แนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำเป็นต้องฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจดบันทึกผ่านกิจวัตรประจำวันต่างๆ โดยทดลองฝึกบันทึกไดอารี่เพื่อเพิ่มความคุ้นชินกับการเขียนภาษา และวาดภาพและเขียนอธิบายเรื่องราวตามจินตนาการ และการสอดแทรกทางด้านการศึกษาพูดให้สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างเพื่อให้รู้ด้านสังคม เช่นการใช้คำและการสร้างประโยค อีกทั้งรู้ในการใช้โครงสร้างเพื่อสื่อความหมาย ส่วนในการติดต่อสื่อสารจำเป็นอย่างมากในการใช้กลวิธีในการสื่อสารและต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการติดต่อสื่อสารที่บ่งบอกถึงการนำไปสู่การพัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน

คำสำคัญ : 1. ความวิตกกังวล 2. ภาษาอังกฤษ 3. นักศึกษา 4. การสื่อสาร

ABSTRACT

This research article aimed: 1) to study the anxiety of speaking English of the students in English for Communication Program, Northeastern University, Khon Kaen province, 2) to study the factors affecting the anxiety of speaking English of the students in English for Communication Program, Northeastern University, Khon Kaen province and 3) to study the guidelines for the development of speaking English of the students in English for Communication Program, Northeastern University, Khon Kaen province. The author used mixed methodology: qualitative and quantitative research. The quantitative research applied the frequency and percentage to demonstrate the answers of the informants. The analytical results were presented in mean, standard deviation, and multiple linear regression analysis by selection included the discussion and description from the data selection and classification. The data were classified systematically with references, and were analyzed before reporting in accordance with the research objectives.

The research results were found that: 1. the overall anxiety of speaking English of the students in English for Communication Program, Northeastern University, Khon Kaen province, was at a moderate level. 2. The overall factors affecting the anxiety of speaking English of the students in English for Communication Program, Northeastern University, Khon Kaen province, significantly were students and classroom. The coefficient of forecasting the performance prediction of the two variables was (b) .205 and .200,

respectively. 3. The guidelines for the development of speaking English of the students in English for Communication Program, Northeastern University, Khon Kaen province, required practicing English writing through daily journals in order to be familiar with the language, as well as drawing and describing imaginary stories. Moreover, the speaking for communication must be added with efficiency by regarding grammar or structure for socialization; for example, the use of words and sentence creations, the use of structure to communicate, etc. Communication is very important and needs the effort of communication practices that would lead to effective communication for graduates nowadays.

Keywords : 1. Anxiety 2. English 3. Students 4. Communication

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะในปัจจุบันเป็นยุคของข้อมูลข่าวสารหรือเรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์ การสื่อสารมีประโยชน์ทั้งในแง่บุคคลและสังคม ภาษาจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการสื่อสาร โดยเฉพาะภาษาพูดและภาษาเขียน ภาษาของมนุษย์เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งในการสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ สร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ในสังคม ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาสำคัญของโลกเป็นภาษาสากลที่ทั่วโลกมีการใช้ในการติดต่อสื่อสาร ทั้งยังเป็นเครื่องมือในการเจรจาในการค้าขายของประชาคมโลกอย่างไร้ขีดจำกัด ภาษาอังกฤษถือได้ว่าเป็นสื่อกลางของกระบวนการในการเผยแพร่แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารและศาสตร์ด้านความรู้แต่ละแขนงต่างๆ ดังนั้นการพัฒนาประเทศในทุกมิติและแต่ละด้านให้มีความเจริญก้าวหน้าตลอดทั้งมีความเท่าเทียมกับนานาประเทศในโลกนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาศักยภาพของประชากรของประเทศนั้นๆ ให้มีความรู้ความเข้าใจและสามารถในการติดต่อสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยถือว่าเป็นประเทศที่จะต้องมีการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษอย่างมาก เห็นได้จากความตระหนักของภาครัฐมาโดยตลอด ดังจะเห็นได้จากการจัดการเรียนการสอนของชาติโดยกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ ของสถาบันศึกษามาเป็นเวลานาน เพื่อให้ประชากรของชาติมีศักยภาพและมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารกับนานาชาติด้วยภาษาอังกฤษ ทั้งด้านการพูด การฟัง การอ่านและการเขียน (Karlsson, A., 2012)

แต่ปรากฏการณ์ที่บ่งบอกและน่าสังเกตว่า มีนักศึกษาและนิสิต นักเรียนทั้งประชาชนที่มีการศึกษายังคงมีความต้องการแสวงหาความท้าทายที่บ่งบอกถึงศักยภาพของตนเอง และยังคงการหาสถาบันสำหรับสอยพิเศษด้านภาษาอังกฤษอยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีผู้เรียนจำนวนมากที่

ต้องการเขียน การพูดภาษาอังกฤษ ปรากฏการณ์เช่นนี้จึงบ่งบอกถึงการสะท้อนถึงปัญหาของการจัดการเรียนการสอนด้านภาษาอังกฤษในสถานศึกษาและที่ผ่านจึงไม่ตอบโจทย์ความต้องการของผู้เรียนเท่าที่ควรตามวัตถุประสงค์ของการบริหารจัดการศึกษาที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละแผนปฏิบัติการของสถานศึกษา ตลอดจนมีข้อมูลที่น่าเสนอต่อสังคมไทยและทั่วโลกที่สะท้อนถึงความล้มเหลวของการพูด เขียน ฟัง ติดต่อบริการ ภาษาอังกฤษของคนไทยที่มีมากถึงร้อยละ 99 และนั่นคือปัญหาที่ภาครัฐจะต้องนำไปปรับปรุงแก้ไขให้มีมาตรฐานยิ่งขึ้น (Piset Wattanavitukul, 2006)

แต่ในปัจจุบันยังมีข้อสังเกตหลายประการที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีจำนวนด้านผลงานที่มีนักวิชาการ หรือผู้เชี่ยวชาญและผู้ค้นคว้าประดิษฐ์ ได้นำเสนอและออกเผยแพร่สู่สังคมโลกในจำนวนที่น้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าร่วมนำเสนอผลงานด้านปากเปล่าในการประชุมสัมมนาทางวิชาการในเวทีระดับนานาชาติ การพูด เขียน สื่อสารภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ทำให้คนไทยในประเทศเสียโอกาสทางการแข่งขัน เผยแพร่ข้อมูลด้านความรู้ ความสามารถและผลงานด้านวิชาการสู่เวทีระดับโลกด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาการพูด การเขียน การติดต่อบริการภาษาอังกฤษของประชากรประเทศไทย โดยเฉพาะอย่างยิ่งปัญหาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งนักศึกษาเหล่านี้เหล่านี้จะสำเร็จการศึกษาออกไปรับใช้สังคมและเป็นกำลังที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติให้กับภาครัฐและส่วนต่างๆ ของประเทศในอนาคต (กมลวรรณ โคตรทอง, 2558)

ดังนั้น ผู้วิจัยต้องการที่จะศึกษาว่าระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ระดับใด ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีปัจจัยอะไรบ้าง และแนวทางการพัฒนาความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ควรเป็นอย่างไร ซึ่งดังกล่าวมานี้สอดคล้องกับการเขียน การพูด การสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี จึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น ซึ่งงานวิจัยนี้จะนำไปเป็นแนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น และหน่วยงานสถานศึกษาในจังหวัดอื่นๆ ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

3.1 ได้ทราบระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.2 ได้ทราบปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3 ได้ทราบแนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน โดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณและวิธีวิจัยเชิงคุณภาพประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 30 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ 1) นักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ที่ตอบแบบสอบถาม 30 คน ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง จำนวน 30 คน 2) อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 8 คน ทำการสุ่มตัวอย่างโดยวิธีเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ แบบสอบถาม ประกอบด้วย 4 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ประกอบด้วย 3 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการเขียน 2) ด้านการพูด 3) ด้านการติดต่อสื่อสาร ตอนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ 1) ด้านผู้เรียน 2) ด้านชั้นเรียน 3) ด้านการเรียนการสอน 4) ด้านความสามารถของผู้เรียน และ 5) ด้านครอบครัว และตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะและแนวทางการ

พัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แบบสัมภาษณ์มี 2 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อแนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัย มีขั้นตอนดังนี้ 1)ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2)นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสอบถาม โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตามกรอบแนวคิดของการวิจัย 3)สร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน 4)นำแบบสอบถามที่สร้างแล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาตามทฤษฎีความเป็นปรนัย สำนวนการใช้ภาษา และคำชี้แจง 5)จากนั้นนำแบบการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญนำมาทำการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นรายข้อ 6)นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาในสถานศึกษาใกล้เคียงมีสถานภาพเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 40 ฉบับ เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ได้ค่าเชื่อมั่นแบบสอบถามเท่ากับ .84 แบบสัมภาษณ์ มีขั้นตอนในการการสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือการวิจัยดังนี้ 1)ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 2)นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์ โดยกำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและตามกรอบแนวคิดของการวิจัย 3)สร้างแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น โดยมีข้อคำถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน จากนั้นนำไปตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้เชี่ยวชาญนำมาทำการหาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเป็นรายข้อ 4)นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษาเพื่อขออนุมัตินำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม 1)ทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือไปยังนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จังหวัดขอนแก่น เพื่อตอบแบบสอบถาม 2)ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยแจกแบบสอบถามกับประชากรกลุ่มตัวอย่างตามที่กำหนด 3)รับแบบสอบถามกลับมาด้วยตนเอง ทำการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ 1)ทำหนังสืออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อขอความร่วมมือไปยังบุคลากรที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในการสัมภาษณ์ 2)นัดหมายเพื่อทำการสัมภาษณ์ 3)ดำเนินการสัมภาษณ์ 4)นำข้อมูลไปทำการวิเคราะห์และสรุปต่อไป การวิเคราะห์ข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณใช้สถิติที่ใช้ในการ

วิเคราะห์ข้อมูล แบบสอบถาม 1) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ 2) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางใช้สถิติค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล 3) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยใช้สถิติถดถอยพหุคูณ พร้อมกำหนดนัยสำคัญของการทดสอบที่ระดับ.05 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาวิเคราะห์แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลสัมพัทธ์ด้วยการจัดกลุ่ม คำถาม คำตอบ และหาความถี่เกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อธิบายเป็นความเรียง

5. ผลการวิจัย

5.1 ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 1 ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้าน

ความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านการเขียน	2.84	.79	ปานกลาง
2. ด้านการพูด	3.30	.45	ปานกลาง
3. ด้านการติดต่อสื่อสาร	2.93	.62	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.07	.17	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้านระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=3.07, S.D.=.17$) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการพูด อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=3.30, S.D.=.45$) ด้านการติดต่อสื่อสาร อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=2.93, S.D.=.62$) และด้านการเขียน อยู่ในระดับปานกลาง($\bar{X}=2.84, S.D.=.79$) ตามลำดับ

5.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้าน

ลำดับตัวแปรที่ได้รับ การคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P- value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.485	.166		8.970	.000*	.227	4.409
ด้านผู้เรียน(X_1)	.205	.045	.297	4.606	.000*	.420	2.381
ด้านชั้นเรียน(X_2)	.200	.036	.337	5.617	.000*	.485	2.062
ด้านการเรียนการสอน (X_3)	-.029	.035	-.037	-.825	.410	.847	1.180
ด้านความสามารถของ ผู้เรียน(X_4)	.013	.018	.031	.730	.466	.970	1.031
ด้านครอบครัว(X_5)	-.035	.033	-.069	-1.052	.294	.405	2.467

$$SE_{est} = \pm .28533$$

$$R = .879; R^2 = .835; \text{Adj. } R^2 = .823; F = 27.467; p\text{-value} = 0.001$$

* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้านอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ด้านผู้เรียน(X_1) ด้านชั้นเรียน(X_2) ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ(b) เท่ากับ .205 และ .200 ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้าน ได้แก่ ด้านความสามารถของผู้เรียน(X_4) ด้านการเรียนการสอน(X_3) ด้านครอบครัว(X_5) ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวแปรร่วมกันพยากรณ์ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษา ได้ 82.3%

5.3. แนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า จำเป็นต้องฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจดบันทึกผ่านกิจวัตรประจำวันต่างๆ โดยทดลองฝึกบันทึกไดอารี่เพื่อความคุ้นชินกับการเขียนภาษา และวาดภาพและเขียนอธิบายเรื่องราวตามจินตนาการ และการสอดแทรกทางด้านการพูดให้สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างเพื่อให้รู้ด้านสังคม เช่นการใช้คำและการสร้างประโยค อีกทั้งรู้ในการใช้โครงสร้างเพื่อสื่อความหมาย ส่วนในการติดต่อสื่อสารจำเป็นอย่างมากในการใช้กลวิธีในการสื่อสารและต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการติดต่อสื่อสารที่บ่งบอกถึงการนำไปสู่การพัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบัน

6. อภิปรายผลการวิจัย

6.1 ระดับความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการพูด ด้านการติดต่อสื่อสาร และด้านการเขียน ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐวรารพร เปลี่ยนปราณ และคณะ (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งน้อย อำเภออุบลบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัยพบว่า 1)แผนการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 70.08/95.17 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 70/70 2)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังใช้วิธีสอนโดยใช้เกมประกอบ สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีร้อยละความก้าวหน้าเท่ากับ 25.08 และ 3)ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในสูงสุดได้แก่ นักเรียนมีความเข้าใจบทเรียนมากขึ้นเมื่อเรียนโดยใช้เกมประกอบ รองลงมาคือ นักเรียนชื่นชอบและให้ความร่วมมือกับครูสอนภาษาอังกฤษที่ให้เล่นเกมประกอบการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ และนักเรียนในกลุ่มให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมเป็นอย่างดี

6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญได้แก่ ด้านผู้เรียน ด้านชั้นเรียน ตัวแปรอิสระทั้ง 2 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบเท่ากับ .205 และ .200 ตามลำดับซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ วราธิพร (2558) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของ

ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มี 5 องค์ประกอบได้แก่ความสามารถด้านกฎเกณฑ์และโครงสร้างของภาษา ความสามารถด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคมความสามารถด้านความเข้าใจในระดับข้อความ ความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อความหมายและความสามารถที่นำไปสู่ความสำเร็จ โดยมีความตรงเชิงโครงสร้างจากการวิเคราะห์องค์ประกอบสามารถแสดงด้วยค่าดัชนีความสอดคล้อง ประกอบด้วยค่าไค-สแควร์: $\chi^2=0.911$, องศาความเป็นอิสระ $df=219$, $p\text{-value}=0.00$, $RMSEA=0.00$, $GFI=0.96$, $AGFI=0.94$, $CFI=1.00$ และ $CN=550.89$

6.3 แนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษจำเป็นต้องฝึกการเขียนภาษาอังกฤษโดยการจดบันทึกผ่านกิจวัตรประจำวันต่างๆ โดยทดลองฝึกบันทึกไดอารี่เพื่อความคุ้นชินกับการเขียนภาษา และวาดภาพและเขียนอธิบายเรื่องราวตามจินตนาการ และการสอดแทรกทางด้านการพูดให้สามารถติดต่อสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านไวยากรณ์หรือโครงสร้างเพื่อให้รู้ด้านสังคม เช่นการใช้คำและการสร้างประโยค อีกทั้งรู้ในการใช้โครงสร้างเพื่อสื่อความหมาย ส่วนในการติดต่อสื่อสารจำเป็นอย่างมากในการใช้กลวิธีในการสื่อสารและต้องใช้ความพยายามที่จะเรียนรู้ฝึกฝนการติดต่อสื่อสารที่บ่งบอกถึงการนำไปสู่การพัฒนาทักษะการติดต่อสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับความเป็นบัณฑิตในยุคปัจจุบันซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ วราภรณ์ พรหมอินทร์ (2561) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ Collaborative strategic reading ผลการวิจัยพบว่า 1)ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนตกรวมวิทยาคาร จังหวัดจันทบุรี ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือหลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2)พฤติกรรมการการทำงานกลุ่มร่วมกันระหว่างเรียน ด้วยการจัดการเรียนรู้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ โรงเรียนตกรวมวิทยาคาร จังหวัดจันทบุรี อยู่ในระดับดีมาก 3)เจตคติของนักเรียนต่อวิชาภาษาอังกฤษที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

7.1.1 ควรมีการนำรูปแบบการการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้และทำความเข้าใจในแนวคิด ทฤษฎีการเรียนรู้และหลักการของการพูดภาษาอังกฤษที่ทำให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างต่อเนื่อง

7.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

7.2.1 ควรทำการศึกษาความต่อเนื่องของปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสาร โดยใช้ระยะเวลาที่นานขึ้นเพื่อทราบถึงพัฒนาการของนักศึกษาเป็นระยะๆ อย่างมีประสิทธิภาพ

7.2.3 ควรศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการพูด การอ่าน การเขียน การสื่อสารภาษาอังกฤษในด้านการแปลความ การตีความ และด้านการขยายและพัฒนาการพูดความผู้วิจัยควรหารูปแบบการสอนอื่นๆ มาพัฒนาให้ผลสัมฤทธิ์สูงขึ้นต่อไป

7.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.3.1 หลังจากที่ได้มีการดำเนินการแก้ไขตามข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความวิตกกังวลในการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรเพิ่มจำนวนของกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมมากขึ้น ทั้งด้านขนาดพื้นที่ทำการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง ประชากรกลุ่มเป้าหมาย เพื่อนำมาวิเคราะห์หาแนวทางการพัฒนาการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

8. บรรณานุกรม

- กมลวรรณ โคตรทอง. (2558). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการอ่านภาษาอังกฤษจากนิทานอาเซียน โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้สตอรี่ไลน์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านเป่า จังหวัดชัยภูมิ. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal, Silpakorn University. 8(2). 2255–2270.
- ณัฐวราพร เปลี่ยนปราณ และคณะ. (2558). การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้เกมประกอบการสอนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดทุ่งน้อย อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- วราภรณ์ พรหมอินทร์. (2561). การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ Collaborative strategic reading. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์ : มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วราภรณ์ วราธิพร. (2558). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์จังหวัดปทุมธานี.

Karlsson, A. (2012). **Storytelling as a Teaching Strategy in the English Language Classroom in Iceland.** Dissertation Faculty of Teacher Education. University of Iceland School of Education.

Wattanavitukul, Piset. (2006). **Spoken English: Why 99% of Thai and Chinese Failed in Learning Oral English.** Retrieved 28 August 2006. From <http://www.apmforum.com/columns/china.24.htm>